

ULKOMAISET RYHMÄKUNNAT JA VENÄLÄISET LIKVIDAATTORIT

„Novaja Rabotshaja Gazetan” 86. numerossa on julkaistu eräs sosialidemokraatteja vastaan tähdätty pahanpäiväinen herjauskirjoitus, joka herjaussävystään *huolimatta*, kaikkia kyllästyttävistä letkauksistaan *huolimatta* ansaitsee huomiota.

Tämä kirjoituspahanen on: „Saksan sosialidemokraattinen lehdistö hajaannuksesta”. Mainittu kirjoitus ansaitsee huomiota sen vuoksi, että se selittää tavattoman havainnollisesti venäläisille työläisille sellaisen seikan, jota he tähän asti eivät ole tietäneet ja joka *täytyy tietää*.

Täytyy tietää, minkälaisia juonia punotaan venäläisten sosialidemokraattien ulkomaisten ryhmäkuntien keskuudessa Venäjällä olevaa sosialidemokraattista organisaatiota *vastaan*, sillä se, ettei tätä tiedetä, saattaa monet venäläiset sosialidemokraatit tekemään lakkaamatta ja väistämättä koomillisia ja tragikoomillisia virheitä.

Likvidaattorien kirjoituspahanen alkaa kursiivilla paine-tuin sanoin: „*kukaan* ei ole Saksan sosialidemokratian riveissä tähän mennessä korottanut ääntään” hajaannuksen puolesta (herrat likvidaattorit nimittävät „hajaannukseksi” marxilaisen organisaation *rakentamista vastoin* likvidaattorien tahtoa).

Huomatkaa tämä kirjoituksen ensimmäisessä lauseessa kursivoitu kohta: „*kukaan* ei ole korottanut ääntään”!

Tuo on porvarillisten tuhartajien vanha konsti: eiväthän kaikki lue lehteä loppuun saakka, mutta kirjoituksen *ensimmäisen* silmäänpiستävän sanan näkee jokainen...

Lukekaa edelleen likvidaattorien artikkeleja: seuraa frank-furtilaisen lehden mielipide. Lehti on selvästi likvidaattorien

kannalla. Samaan aikaan ollaan vaiti siitä, että lehti on opportunistinen!!

Hyvät likvidaattorit! Pidättekö te tosiaankin venäläisiä työläisiä niin tomppeleina, etteivät he tiedä mitään opportunistista saksalaisten sosialidemokraattien keskuudessa ja siitä, että mukamas „Sosialistinen Kuukausijulkaisu”, saksalaisten opportunistien pää-äänenkannattaja, tukee *vakinaisesti* „Nasha Zarjaa”?

Luemme edelleen. Dresdeniläisen lehden lausunto. Tuomitaan yleensä hajaannus. Ei käy selville, mitä lehti sympatisoi Venäjän asioissa ja mikä on sen suunta saksalaisten asioissa. Likvidaattorit eivät välitä venäläisten työläisten valistamisesta, vaan he haluavat puijata näitä olemalla vaiti monesta asiasta.

Luemme edelleen. Leipzigin sosialidemokraattinen lehti

„julkaisi parisen viikkoa sitten Venäjältä saamansa uutiskirjoituksen, jossa asiaa valaistiin hajottajille melko suotuisassa hengessä”.

Kirjaimelleen näin on painettu likvidaattorien lehdessä. Ja tietenkin ilman mitään kursivointia.

Eikä tietenkään puhuta sanaakaan, ei halaistua sanaa, ei edes hiiskahdeta tämän „epämiellyttävän” kirjoituksen *olemuksesta!* O, me olemme oikein mestareita tekemään pieniä konnuuksia ja punomaan pikkumaisia juonia!

Toisaalta — kursiivilla painettu „*kukaan* ei ole korottanut ääntään”, mutta toisaalta — *ainoa* Venäjältä saatu uutinen onkin kirjoitettu likvidaattoruuden vastustajille „melko suotuisassa hengessä”.

Luemme edelleen:

(Leipzigiläisen sosialidemokraattisen lehden) „marraskuun 15 päivän numerossa on julkaistu hyvin laaja *toimituksen* (kursivointi likvidaattorien!!!) artikkeli”...

josta esitetään *vain* likvidaattorien puolesta puhuvat kohdat.

Venäläiset työläiset! Teidän on jo aika oppia paljastamaan likvidaattorien valheet.

Likvidaattorit ovat kursivoineet: „toimituksen” artikkeli. *Se on vale*. Kirjoituksen alla on nimimerkki *J. K.*¹¹⁷, siis *ei ole mikään* toimituksen kirjoitus, vaan nimenomaan erään avustajan kirjoitus!!!

Likvidaattorit pettävät Venäjän työläisiä mitä hävyttömimmin, mitä häikäilemättömimmin.

Eikä siinä vielä kaikki. Likvidaattorit *salasivat* sen, että siinä samassa kirjoituksessa *seitsikkoa* on nimetty „hävyttömiksi hajottajiksi” siitä syystä, että he ovat vastoin puolalaisten sosialidemokraattien tahtoa ottaneet Jagellon joukkoonsa!

Eikä siinäkään vielä kaikki. Likvidaattorit *salasivat* tosiasian, joka on selvä jokaiselle poliittisesti kehittyneelle henkilölle. J. K:n artikkeli on *tyszkalaisen* kirjoittama. Se näkyy kaikesta. „Tyszkalaiset” ovat Rosa Luxemburgin, Tyszkan ja kumpp. berliiniläinen ryhmä, joka pani liikkeelle uskomattoman inhottavan jutun provokaation harjoittamisesta Varsovan sosialidemokraattisen järjestön riveissä. Yksinpä „Lutsh” lehtikin on tunnustanut sen inhottavaksi (tosin vasta sen *jälkeen*, kun Jagello oli solutettu läpi!). Jopa „Novaja Rabotshaja Gazetakin” on monta kertaa tunnustanut, että „tyszkalaiset” eivät edusta Varsovan puolalaisia sosialidemokraattisia työläisiä käydessään taistelua *työväen varakeskusta* vastaan, johon kuuluvat Bund, levitsa ja puolalaiset sosialidemokraatit (tietysti varsovalaiset eivätkä tyszkalaiset).

Ja nyt, puijatakseen venäläisiä työläisiä, likvidaattorit tarrautuvat tyszkalaisten takinliepeisiin. Hukkuva tarttuu oljenkorteen (vaikka likaiseen ja mätäänkin).

Tyszkalaisen J. K:n artikkelissa niinkuin tyszkalaisten kaikissa muissakin esiintymisissä tulee ilmi yksi kiihkeä halu: punoa juonia hajaantumisen yhteydessä, haalia kokoon sen kustannuksella itselleen „poliittista pääomaa”. Venäjän työväenliikkeestä „irtautuneiden” ryhmäkuntien valtikkouden näyttelemine, tällä pohjalla harjoitettava juonittelu, imelien fraasien lateleminen Venäjän tapahtumien tutkimisen *asemesta* — sellaista on olemukseltaan „tyszkalaisuus”. juuri sitä harjoittaa yhdeksän kymmenesosaa itsenäisistä ja „riippumattomista” ulkomaisista ryhmäkunnista.

Nyt ne tavallaan elpyvät, toivossa „pelata omaan pussiinsa” kuusikon ja seitsikon hajaantumisen kustannuksella...

Turha toivo! Venäläiset sosialidemokraattiset työläiset ovat jo niin paljon viisastuneet, että tulevat *itse*, enemmistön päätöksellä, ratkaisemaan oman organisaationsa kohalat, lakaisten inhoten tieltään ulkomaisten ryhmäkuntien

juonet. Näiden ryhmäkuntien jäsenet kirjoittelevat hyvin usein Saksan sosialidemokraattiseen lehdistöön näiden ryhmäkuntien näkökulmasta, mutta tuollainen väki voidaan helposti tuntea „korvistaan”.

„Za Pravdu” № 46,
marraskuun 28 pnä 1913

Julkaistaan „Za Pravdu” lehden
tekstin mukaan
